

בש"פ 5774/19 - ידידיה אפרים משולמי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5774/19

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: ידידיה אפרים משולמי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לרשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' רובין) בע"ח 28974-06-19 מיום 23.7.2019.

המבקש: בעצמו.

החלטה

1. בקשה לרשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' רובין) לדחות את עררו של המבקש, על החלטת בית משפט השלום בה"ת 43908-04-19 מיום 30.5.2019, בגדרה נדחתה בקשתו של המבקש להחזרת תפוסים - שלושה מסוקים שבבעלותו - לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], התשכ"א-1969 (להלן: הפקודה).

2. עניינה של הבקשה בשלושה מסוקים ומטוס זעיר אשר נתפסו על-ידי המדינה אגב חקירה, שלימים הבשילה לכדי כתב אישום שהוגש נגד המבקש בגין עבירות על חוק הטיס, תשע"א-2011 (להלן: חוק הטיס). אולם, ביום 7.1.2019, עוד בטרם הוגש כתב האישום בעניינו של המבקש, החליט בית משפט השלום בפתח תקווה כי קיים חשד סביר שהמבקש ביצע עבירות במסוקים, אך לא במטוס. משכך ומאחר שלא היה ברשות המדינה מקום נאות לאחסון כלי הטיס, אלא רק תחת כיפת השמיים, הורה בית המשפט להשיב לחזקת המבקש את כלי הטיס תוך שנאסר עליו להשתמש במסוקים (צ"ח 16804-12-18).

3. על החלטה זו ערערה המדינה (ע"ח 20833-01-19) וביום 16.1.2019 קיבל בית המשפט המחוזי מרכז-לוד את ערעורה. בהחלטה צוין, כי בשים לב לצורכי החקירה הבקשה לתפיסת המסוקים מוצדקת, שכן קיימת עילת תפיסה של מניעת הישנות העבירות, משום שהמבקש השתמש פעמים רבות בכלי הטיס בניגוד לחוק. כמו כן נקבע כי קיימת עילה נוספת לתפיסת המסוקים, והיא כוונת המדינה לחלטם בתום ההליך הפלילי. נוכח עילות אלו קבע בית המשפט המחוזי כי המסוקים - להבדיל מהמטוס - יוותרו ברשות המדינה בכפוף להעברתם לאחסון במקום מקורה ונעול תוך 14 ימים, ולא תקום למבקש עילה לבקשה לעיון חוזר בתפיסת המסוקים.
4. ביום 11.4.2019 הוגש כתב האישום נגד המבקש (ת"פ 25200-04-19), ובהמשך לכך שב ופנה המבקש ביום 18.4.2019 בבקשה שנייה להחזרת תפוסים (ה"ת 43908-04-09). בבקשתו טען שעתה, שעה שהוגש כתב האישום בעניינו, אין עוד צורך חקירתי בתפוסים. עוד טען שנכח המגבלות שהוטלו והתחייבותו שלא להטיס עד תום ההליכים נגדו, מדובר בפגיעה שאינה מידתית בזכותו הקניינית, הן מכיוון שהכלים משמשים אותו לצורכי הדרכה והן מכיוון שאחסנה ממושכת ללא טיפול בקרבה לחוף הים התיכון גורמת נזק משמעותי לתפוסים.
5. ביום 30.5.2109 נדחתה בקשתו השנייה של המבקש להשבת תפוסים, ונקבע כי אלו יישארו בידי המדינה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטתו ציין בית משפט השלום כי במקרה דנן מתקיימות רוב עילות התפיסה המנויות בסעיף 32(א) לפקודה, שכן מדובר בתפוסים אשר באמצעותם בוצעו, לכאורה, העבירות הרבות אשר מיוחסות למבקש בכתב האישום. כמו כן צוין כי בעניינו של המבקש מתקיימת תכלית מניעתית מובהקת, שכן מדובר במי שעושה וחוזר ועושה דין לעצמו, זאת על-אף הרשעה קודמת שעומדת לחובתו בגין הטסת כלי טיס ללא רישיון (ת"פ 14654-01-14). כמו כן נדחתה טענת המבקש באשר לאופן החזקת התפוסים, זאת מכיוון שעתה מאוחסנים התפוסים תחת קורת גג, בשטחה של רשות שדות התעופה בשדה התעופה בהרצליה, ולמבקש ניתנה האפשרות לטפל בכלים במקום אחסונם.
6. ביום 13.6.2019 הגיש המבקש ערר על החלטת בית המשפט השלום מיום 30.5.2019, במסגרתו חזר על טענותיו ביחס לתכליות החילוט, שלטענתו התאינו לאור המגבלות שהוטלו עליו והתחייבויותיו. כן טען הוא כי שגה בית משפט השלום באומדן הנזק שייגרם לתפוסים משהייתם במקום אחסונם החדש. בנוסף טען הוא כי על-פי הפסיקה יש לאפשר את שחרור התפוסים בכפוף להפקדה כספית ואיסור ביצוע עסקאות בכלים. ערר זה נדחה על כל חלקיו בהחלטה מיום 23.7.2019, במסגרתה נקבע כי אין מקום להתערב בקביעת במשפט השלום לפיה יש הצדקה לכך שהתפוסים יוותרו בהחזקת המדינה. זאת מכיוון שאין ליתן במבקש את האמון הנדרש לצורך שחרור כלי הטיס בתמורה לערבות כספית כלשהי, ומכיוון שאין חשש לנזק עקב החזקת המסוקים על-ידי המדינה, מהטעמים שנזכרו בהחלטת בית משפט השלום.
7. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה המבקש חולק על צורך בהחזקת התפוסים בכדי למנוע עבירות בעתיד. לתימוכין לכך מציין המבקש כי מאז שהוחזר לרשותו המטוס לא נעשה בו כל שימוש לצורך טיסה. כמו כן חולק המבקש על הקביעות שהוא פועל בניגוד לדין או כי הפר צו שיפוטי או כל התחייבות אחרת שנתן. בנוסף נטען כי אין למדינה מקום מתאים לאחסון המסוקים והדבר מסב להם נזק, כמו כן טוען המבקש כי ערכם של המסוקים יורד ממילא בשל חלוף הזמן. נוכח אלו ונוכח נסיבות הייחודיות של תיק זה המבקש עותר כי יינתן לו יומו גם בבית משפט זה.
8. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה מצאתי כי דינה להידחות. הלכה היא עמנו כי רשות לערור על החלטה בעניין

תפיסת חפצים תינתן במשורה ובמקרים חריגים, המעלים שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים (ראו: בש"פ 383/19 טובר אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (31.1.2019)).
הבקשה שלפניי נטועה כולה בדל"ת אמות המקרה הפרטני של המבקש, ואינה מעלה כל טעם מיוחד למתן רשות ערר בגלגול שלישי. גם לגופם של דברים איני מוצא כל עילה להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא להותיר את התפוסים בידי המדינה עד לתום ההליכים נגד המבקש.

ניתנה היום, כ"ד באלול התשע"ט (24.9.2019).

ש ו פ ט
